

SV

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 26.3.2009
KOM(2009) 137 slutlig

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

Bedömning av de italienska myndigheternas rapport om indrivningen av den tilläggsavgift som mjölkproducenterna är skyldiga att betala för perioderna 1995/1996–2001/2002

(enligt artikel 3 i rådets beslut 2003/530/EG)

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET

Bedömning av de italienska myndigheternas rapport om indrivningen av den tilläggsavgift som mjölkproducenterna är skyldiga att betala för perioderna 1995/1996–2001/2002

(enligt artikel 3 i rådets beslut 2003/530/EG)

Denna bedömningsrapport har sammanställts av kommissionen i enlighet med artikel 3 i rådets beslut 2003/530/EG av den 16 juli 2003 om huruvida ett stöd som Republiken Italien har för avsikt att bevilja sina mjölkproducenter är förenligt med den gemensamma marknaden.

Enligt artikel 1 i det beslutet ska stödet – som består i att Italien träder in och till gemenskapen betalar det belopp som mjölkproducenter är skyldiga gemenskapen på grundval av tilläggsavgiften på mjölk för perioden 1995/1996–2001/2002, och låter dessa producenter betala tillbaka sin skuld genom uppskjuten betalning utan ränta över ett antal år – undantagsvis anses vara förenligt med den gemensamma marknaden under förutsättning att

- återbetalningen är fullständig och görs genom årliga amorteringar av lika storlek, och
- återbetalningsperioden inte överstiger 14 år, med början den 1 januari 2004.

Enligt artikel 2 i beslutet ska stödet beviljas med villkoret att Italien anmäler hela tilläggsavgiften för de perioder som avses till Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ) och att Italien drar av den kvarstående skulden från de utgifter som finansieras genom EUGFJ för november 2003, november 2004 och november 2005 i tre identiska årliga amorteringar.

Italien anmälde i vederbörlig ordning hela tilläggsavgiften för perioderna i fråga i en skrivelse av den 26 augusti 2003.

Den kvarstående skulden har i vederbörlig ordning dragits av från de utgifter som finansieras genom EUGFJ för november 2003, 2004 och 2005.

Enligt artikel 3 i beslutet ska de behöriga italienska myndigheterna årligen rapportera till rådet och kommissionen om hur de lyckas driva in det belopp som producenterna är skyldiga på grundval av tilläggsavgiften för perioden 1995/1996–2001/2002.

De italienska myndigheterna lämnade, i en skrivelse från AGEA av den 3 oktober 2008 om amorteringen för 2007, sin fjärde rapport enligt denna bestämmelse till kommissionen. De italienska myndigheterna uppdaterade därefter rapporten, något som ledde till att flera delar av betydelse för den här rapporten ändrades.

Betalning enligt amorteringsordningen

Av de sammanlagt 23 460 producenter som nu är skyldiga avgifter för de sju perioder som omfattas av rådets beslut, men som har fått anstånd med betalningen genom beslut fattade av nationella domstolar i väntan på slutliga avgöranden, har 15 355 valt att betala i enlighet med

amorteringsordningen. För dem som valt att betala i enlighet med amorteringsordningen avskrivs alla icke avgjorda rättstvister. Dessutom leder underlåtande att betala en enda av de årliga amorteringarna till att producenten utesluts från ordningen och då kan bli föremål för indrivning av hela det utestående beloppet, plus kumulerad ränta.

Innan den första amorteringen betalades 2004 var de 15 355 deltagande producenterna sammanlagt skyldiga omkring 345 miljoner euro. Det motsvarar ungefär en tredjedel av hela skuldbeloppet för avgiften på producentnivå. Därför framgår det att den största delen av producenterna, som är ansvariga för de mindre överskotten, har valt att omfattas av ordningen och att producenter som står för mer omfattande individuella överskottsleveranser (ungefär 8 000 producenter som fakturerats omkring 680 miljoner euro över de sju perioderna) istället har valt att fullfölja sina rättstvister vid de italienska domstolarna. Det bör dock noteras att de italienska myndigheterna under 2007 tog emot 150 nya ansökningar om amortering, motsvarande omkring 3 miljoner euro.

Den fjärde amorteringen som uppgick till 25 074 413,99 euro, skulle betalas in av 12 426 producenter före den 31 december 2007. Av de italienska myndigheternas kontroller framgår det att 12 183 producenter i vederbörlig ordning betalade in sammanlagt 25 006 160,19 euro under 2007. Detta innebär att 98 % av producenterna har betalat 99,7 % av avgifterna i tid vid den fjärde amorteringen. Vid första, andra och tredje amorteringen betalades 99,6 %, 97,9 % respektive 99,5 % av de utestående beloppen in i tid. Sammanlagt uppgår därmed den avgift som tagits upp vid de första fyra amorteringarna till ungefär 103 miljoner euro (99,2 % av det totala utestående beloppet).

Dessa betalningsnivåer tyder visserligen på att de deltagande producenterna är beslutna att uppfylla sina skyldigheter, men kommissionen anser att den uppföljning som görs i de fall betalning inte har registrerats inom tidsfristen är en tydlig indikator på hur angelägna myndigheterna är att se till att villkoren för ordningen uppfylls på ett korrekt sätt och, i slutändan, att driva in hela den utestående avgiften.

Under den fjärde amorteringsperioden hade 63 producenter i slutet av 2007 fortfarande inte betalat amorteringar på motsvarande 68 253,80 euro. Enligt uppgift från de italienska myndigheterna anmälde de centrala myndigheterna alla dessa fall till berörd regional myndighet i syfte att driva in hela det utestående beloppet (med ränta).

Kommissionen kan emellertid notera att den fjärde italienska rapporten liksom i följande inte innehåller några uppgifter om hur stor del av avgiften som faktiskt tagits upp efter de italienska myndigheternas kontroller och tillsynsförfaranden. Ytterligare uppgifter som de italienska myndigheterna tog emot i december 2008 visar emellertid att 1 204 511,18 euro (dvs. 15 % av det totala kvarstående beloppet) hittills har tagits upp från producenter som vid en av de fyra första amorteringarna inte betalade in i tid. Därför var dessa producenter tvungna att betala hela sin utestående skuld plus kumulerad ränta och de uteslöts från vidare deltagande i ordningen (med en löptid på 14 år). Detta innebär att 6 878 274,31 euro (dvs. 85 % av det totala kvarstående beloppet) fortfarande måste tas upp från producenter som har uteslutits från amorteringsordningen på grund av att de varit sena med inbetalningarna.

Utestående avgifter för perioderna 1995/96–2001/02 som inte förts in i amorteringsordningen och som fortfarande bestrids vid italienska domstolar

Det har framhållits att amorteringsordningen utnyttjas i relativt låg grad i förhållande till de avgiftsbelopp som registrerats. Det innebär att de anstånd med betalning som beviljats av de

italienska domstolarna i väntan på ett slutligt avgörande fortfarande utgör ett hinder för omedelbar indrivning hos omkring 8 000 producenter som fakturerats totalt omkring 680 miljoner euro och som väljer att gå vidare med rättstvisterna.

I de bedömningsrapporter som lades fram för rådet 2006 och 2007 uttryckte kommissionen åsikten att framtida årsrapporter från Italien särskilt bör ta upp tvister rörande de sju berörda perioderna och innehålla bekräftelser om betalning från producenter som förlorat rättstvisten. Utan sådana uppgifter kunde kommissionen tidigare inte på ett korrekt sätt övervaka framstegen i fråga om indrivning av den del av avgiften som inte tagits med i amorteringsordningen.

Till svar på denna begäran innehåller Italiens rapport en förteckning över de avgiftsbelopp som varit föremål för prövning under de sju aktuella perioderna, och för vilka de italienska domstolarnas beslut under 2005 och 2006 utfallit till förmån för förvaltningen. Beloppen uppgår till 1 533 584,36 euro, varav endast 346 833,70 euro förefaller ha registrerats som återbetalda när rapporten skrevs. Efter att ha begärt ytterligare uppgifter om domstolsdomar från 2007 och 2008, tog kommissionen emot dessa uppgifter i december 2008. Av dessa framgår det att man under 2005–2008 hade fattat beslut till förmån för förvaltningen om avgifter på totalt 4 108 523,39 euro (inklusive de 1 533 584,36 euro som nämns ovan – dvs. 0,6 % av det totala kvarstående beloppet). Endast 314 960,15 euro verkar dock ha drivits in av de italienska myndigheterna i december 2008 (dvs. 7,7 % av det belopp som enligt domslutet skulle betalas till förvaltningen).

I och med att de italienska myndigheterna har avgivit ytterligare förklaringar, har det också framkommit att det, i det avgiftsbelopp som blivit tilldömt förvaltningen, ingår fall som kan överklagas. Detta kan delvis förklara varför det indrivna beloppet är ganska lågt. Kommissionen är av åsikten att Italien, i de årliga rapporter som ska läggas fram kommande år, bör ange vilket avgiftsbelopp som slutgiltigt ska inbetalas till förvaltningen. På så sätt går det att få en tydligare bild av de framsteg som gjorts. Enligt kommissionen vore det också välkommet med siffror på de fall, om sådana finns, då mjölkproducenter som har bestridit avgifterna har varit framgångsrika i italienska domstolar.

Kommissionen noterar att arbetet med att driva in den del av avgiften som inte införts i amorteringsordningen går långsamt. Det gäller både de långa domstolsförfarandena (beslut har hittills fattats för endast ca 4 miljoner av 680 miljoner euro) och därmed tiden för indrivning av beloppen i de fall där domstolsprövningarna har avslutats (endast ca 300 000 av 4 miljoner euro). Mot bakgrund av framför allt de domstolsbeslut som avgavs under 2005 och 2006, bör det kunna betraktas som en oriktighet att huvuddelen av den bekräftade skulden ännu inte hade drivits in i december 2008.

Slutsats

Kommissionen anser att de italienska myndigheternas framsteg när det gäller att driva in utestående belopp från producenter, som valde att börja tillämpa den amorteringsordning som rådet godkände 2003 för perioderna 1995/96–2001/02, visar på att ordningen förvaltas på lämpligt sätt. Utifrån uppgifterna om de belopp som faktiskt drivits in från de få deltagande producenter som inte betalat in amorteringarna och som därför uteslutits från ordningen, måste kommissionen dock påpeka att de italienska myndigheternas noggrannhet behöver öka, liksom indrivningen av avgifterna.

Kommissionen beklagar det långsamma förfarandet i samband med de avgiftsbelopp som inte ingår i amorteringsordningen och för vilka rättstvister pågår vid de italienska domstolarna. Kommissionen anser att denna indrivning av avgifterna inte är tillfredsställande.